

Fjäderkärlek

Det måste vara längtan till det förbjudna och till känslorna vi inte ser. Saknaden är total när vi planlöst vandrar ut över vidderna. Jag ser hur du mår, men jag kan inte göra något åt det. Vi saknar något vi inte behöver sakna, samtidigt som tankarna förvirrar oss.. Så planlöst, vilset, men ändå så är vi så varsamma och skyddar det vi bryr oss om. Det handlar om känslor utan ord och om kärlek utan att synas. Vi älskar vattnet men försvinner i havet, vi ler hoppfullt in i det sista men vi förgås ändå.

Det gör så ont när vi säger att ingenting kan få oss att ändra hur vi är och förblir, vi tycks stela av skräck inför något som borde vara fridfullt och ge oss värme, vi är ensamma utan kärlek, men vi tar oss ändå mod och skriver det här ihop. Du och jag min ängel. Vi kommer för alltid att vandra sida vid sida och kämpa för varandra. Vi har ett band mellan oss bara vi kan se, ett band som gör oss starka tillsammans. Ett band av kärlek, en outtalad kärlek som frodas när vi seglar över vattnet.

Dina vingar ger små märken i vattnet när du flyger däröver och jag tar det som bevis på din verklighet. Du är inte bara min dröm. Du är min kärlek min ängel, du är min verkliga dröm och jag avundas ditt sätt att inte synas men ändå finnas. Du syns bara för mig. Var du än går så kommer jag se dig och jag vet att du kommer hjälpa mig. Du kommer hjälpa mig att alltid visa kärlek och omtanke vid dom tillfällen då hoppet är på väg att rinna ifrån mig. Du tvingar mig att skriva och jag älskar dig för det, men jag undrar hur det kommer bli i framtiden, min tro på världen kommer ju inte alltid att kantas av vita små änglar, nej, den är väl mer verklig än så?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonne med Poeter.se id #552 innehar upphovsrätten